

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: КЖ1-643/19
Дана 08.10.2019. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Мирјане Војиновић и Радомана Спарића, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету окривљеног АА због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 2 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика и др., одлучујући о жалби браниоца окривљеног, адвоката Душана Сакића из Краљева, изјављеној против пресуде Вишег суда у Краљеву ЗК-31/17 од 28.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2019. године, сходно одредби члана 447 став 2 и 5 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Краљеву ЗК-31/17 од 28.05.2019. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву ЗК-31/17 од 28.05.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 2 Кривичног законика (КЗ), у вези члана 61 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) године, због продуженог кривичног дела обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (два) месеца и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, а затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 17.03.2016. до 01.04.2016. године и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана и одређено да, уколико исту не плати у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Наведеном пресудом, на основу одредбе члана 87 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то: пиштоља чехословачке производње марке „ČZ“, модел „1927“, калибар 7,65 мм без серијског броја и муниција – 19 метака калибра 7,65 мм и 21 патрон за ловачку муницију калибра 12 мм.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала новчани износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде и трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног, адвокат Душан Сакић из Краљева, због битних повреда орџаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, након одржаног претреса, побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи оптужбе. Предложио је да окривљени АА и он, као његов бранилац, буду обавештени о термину одржавања седнице већа пред другостепеним судом.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је у писаном поднеску КТЖ-665/19 од 15.08.2019. године, предложио да другостепени суд одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног и потврди првостепену пресуду.

Апелациони суд је одржао седницу већа, сходно одредби члана 447 став 2 и 5 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Душана Сакића, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужеоца, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеној жалби, па је након оцене навода и предлога из жалбе а имајући у виду мишљење Апелационог јавног тужеоца из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалба браниоца окривљеног је неоснована.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, истицањем да је оптужба прекорачена, обзиром да је окривљени пресудом Вишег суда у Краљеву К.бр.22/16 од 15.03.2017. године, био оглашен кривим за сва три предметна кривична дела, на коју пресуду није било жалбе јавног тужеоца, а да је након укидања те пресуде, по жалби браниоца окривљеног, у поновном поступку побијаном пресудом Вишег суда у Краљеву ЗК.31/17, окривљени оглашен кривим изреком која је потпуно преписана из измењене оптужнице Кт.бр.7/16 од 29.03.2019. године.

Апелациони суд неоснованим оцењује жалбене наводе браниоца окривљеног којима се указује да је побијана пресуда захваћена и битном повредом одредаба кривичног поступка из одредбе члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, наводима да је изрека неразумљива, јер су кроз тачку 1 и кроз тачку 2 изреке, према наводима жалбе, двоструко описане радње обљубе злоупотребом положаја од стране окривљеног, па да га је првостепени суд изреком побијане пресуде два пута огласио кривим, будући да му је ставио на терет да је исте радње предузимао и према оштећеној ББ и према оштећеној ВВ.

Предњи жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени неоснованим, обзиром да другостепени суд налази да оптужба није прекорачена јер је, сходно упуту из решења Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-759/17 од 06.07.2017. године, којим је укинута пресуда Вишег суда у Краљеву К.бр.22/16 од 15.03.2017. године, у поновном

поступку тужилац прецизирао оптужницу, али је то учинио у границама чињеничног основа оптужбе, тачније у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, па у вези са тим, побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП. Такође, изрека побијане пресуде није неразумљива, како се то неосновано истиче у жалби браниоца окривљеног, обзиром да по налажењу овог суда, садржи све што пресуда којом се окривљени оглашава кривим мора да садржи, сходно одредби члана 424 став 1 ЗКП. У образложењу побијане пресуде, о свим чињеницама које су предмет доказивања, дати јасни и непротивречни разлози из којих се поуздано утврђује како је окривљени АА извршио предметна кривична дела и које је све радње предузео ради извршења истих, па се неосновано жалбом браниоца окривљеног указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а са тим и у вези повреде кривичног закона, жалбом браниоца окривљеног оспорава се оцена доказа изведеног саслушањем оштећених ББ и ВВ, дата од стране првостепеног суда. У вези са тим неоснована су указивања у изјављеној жалби да првостепени суд није могао да прихвати њихове исказе као основане и истините, обзиром да, према наводима жалбе, није извршена психолошка експлорација оштећених, већ су оцењиване карактеристике њихових личности.

Овакве жалбене наводе браниоца окривљеног, другостепени суд оцењује неоснованим, обзиром да је првостепени суд правилно оценио све изведене доказе, појединачно и у њиховој међусобној вези, како то налаже одредба члана 419 ста 2 ЗКП, па је доводећи исте у везу са одбраном окривљеног правилно и потпуно утврдио све чињенице које су од значаја за правилно одлучивање у овој кривичноправној ствари, на основу чега је извео правилан закључак да је окривљени у време, на месту и на начин ближе описан у изреци побијане пресуде, извршио продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 2 КЗ, у вези члана 61 КЗ, према оштећеној ВВ и продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ, према оштећеној ББ.

Правилно је првостепени суд ценио исказ малолетне оштећене ВВ и оштећене ББ (које су и у поновном поступку, испитане у својству сведока детаљно описале када и како се догодио сексуални чин окривљеног према њима, да се то понављало неколико пута), имајући у виду да су лекари Института за ментално здравље Београд, којима је било поверено да обаве психијатријски преглед и разговор, а затим и психолошку експлорацију оштећених ради утврђивања релевантности њихових исказа пред судом и њихове психичке зрелости као и да ли је оштећена ББ била подложна сугестији у вези са критичним догађајем, дали закључак у налазу и мишљењу бр. 11...../2 од2019. године, из кога произилази да обе оштећене поседују капацитет за опсервацију, способност запамћивања, капацитет за комуникацију, способност разликовања истине од лажи и разумевање обавезе да говоре истину у судским процесима, због чега је мишљење чланова комисије вештака да се њихови искази на суду могу сматрати веродостојним. При поменутом налазу и мишљењу, у потпуности је остала председник комисије вештака Института за ментално здравље Београд, др Жељка Кошутин, саслушана на главном претресу дана 22.05.2019. године, која је, везано за чињеницу да ли су оштећене ББ и ВВ, било једна, било друга, сугестибилне појединачно или једна према другој, навела да ни код једне ни код друге не постоји ништа што би указивало на ту чињеницу, обзиром да је

сугестибилност знак психичког поремећаја, који није консатован ни код једне од оштећених. Такође, закључак првостепеног суда, да је сасвим разумљиво да је схватање оштећених целокупне ситуације и свега што су проживеле могло да утиче на занемарљиве разлике у њиховим казивањима, у свему је прихватљив и од стране другостепеног суда, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени неоснованим.

Правилно је првостепени суд ценио исказе сведока, које је саслушао и у поновном поступку, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ. Наиме, сведоци ЕЕ и ЂЂ, изнели су само нека своја запажања, када су виђали оштећену ВВ у друштву АА, а да уопште није било разговора на тему лажног пријављивања окривљеног. Сведоци ДД и ГГ су, након што им је предочен део исказа оштећене ВВ да су приликом разговора са људима шта се десило у породици АА, на питања одговарали окривљени и његова супруга, а да она није реаговала на те одговоре, навеле да је на питање које су постављале оштећеној ВВ након што се вратила у породицу АА, „шта се заправо десило, односно да ли је све то неистина“, одговарала оштећена ВВ, а не АА. Став првостепеног суда да наведене чињенице не упућују на несумњив закључак да је заиста тако и било и да из исказа поменутих сведока суд није могао да утврди ни једну релевантну чињеницу која се односи на кривична дела која се окривљеном стављају на терет, у свему као правилан прихвата и овај суд, па супротне жалбене наводе браниоца окривљеног оцењује неоснованим.

У вези са изнетим правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног који је настојао да казивање оштећених прикаже као неистину указујући на „животно искуство“ оштећених, обзиром да је он озбиљан породичан човек, а да је њихово бекство резултат чињенице да је у његовој кући била дисциплина која оштећенима није одговарала, јер су навикле на другачији живот. Ово због тога што из исказа самих оштећених, али и других испитаних сведока - лица која су била у критичном периоду у контакту са оштећенима, не произилази да су оштећене на било који начин испољавале незадовољство дисциплином у породици АА, како је то оптужени покушао да представи у својој одбрани.

По оцени овог суда, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног везано за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Наиме, чињенично стање које је првостепени суд утврдио у погледу тога да је окривљени предметно оружје и муницију држао свесно без одобрења надлежног органа, и по оцени овог суда правилно је и потпуно, па у вези са тим правилно првостепени суд није прихватио наводе из одбране окривљеног да је предметно оружје и муницију случајно нашао у старој кући када је избацивао непотребне ствари и да је имао намеру да предметни пиштољ преда приликом следеће легализације, а да су патрони за ловачку пушку остали ту након што је пушка после смрти његовог оца предата полицији на чување.

Чињенично стање је правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница које чине објективна обележја предметних кривичних дела, тако и у погледу оних које се тичу кривице окривљеног, а кривични закон правном квалификацијом по члану 181 став 2 КЗ у вези члана 61 КЗ, по члану 181 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ и по члану 348 став 1 КЗ, је правилно примењен. Обзиром на изнето, неосновани су жалбени наводи којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона истицањем да окривљени не може имати својство активног субјекта предметних

кривичних дела, јер је према наводима жалбе, уговор о хранитељству закључила супруга окривљеног, а не он. Ово обзиром да из извештаја Центра за социјални рад у Краљеву број 56089-.....2016 од2017. године, у предмету ВВ, између осталог произилази да су надлежне установе обавестили Центар да нема законских сметњи да ЖЖ и АА уђу у поступак обраде за стицање статуса хранитеља, па су неоснованим оцењени жалбени наводи браниоца окривљеног да окривљени нема својство лица коме су оштећене, као пасивни субјекти, биле поверене у сврху васпитања, чувања или неговања.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији а поводом изјављене жалбе браниоца окривљеног, сходно одредби члана 451 став 2 ЗКП, Апелациони суд жалбу и у том делу оцењује неоснованом.

Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом одмеравања кривичне санкције окривљеном имао у виду све околности које су у смислу одредбе члана 54 КЗ од значаја за избор врсте и висине кривичне санкције и правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је неосуђиван, да је ожењен, отац једног детета, да је слабијег здравственог стања (које околности су правилно цењене као нарочито олакшавајуће околности, сходно одредби члана 56 КЗ), а као отежавајуће околности ценио чињеницу да је окривљени био посебно едукован од стране стручњака Центра за социјални рад да препозна проблеме малолетних лица која му се повере на хранитељско чување и да на исте адекватно реагује али да је он управо поступио супротно, искористио њихова својства и лабилност јер му је било познато да су оштећене у осетљивом периоду развоја а пре него што су дошле код њега биле су склоне бекствима и ризичним везама са другим мушкарцима, па је имајући у виду тежину предметних кривичних дела и степен кривице окривљеног, правилно истом за продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 2 КЗ, у вези члана 61 КЗ, утврдио казну затвора 4 (четири) године, за продужено кривично дело обљуба злоупотребом положаја из члана 181 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 2 (два) месеца и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, а затим га правилно, примењујући одредбе о ублажавању казне осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци и на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 (сто хиљада) динара, правилно му у исту урачунавајући време проведено у притвору од 17.03.2016. до 01.04.2016. године.

И по налажењу Апелационог суда, појединачно утврђене казне затвора и јединствена казна затвора у наведеном трајању и новчана казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, нужне су и довољне да се истима оствари сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

Како је одредбом члана 451 став 2 ЗКП прописано да ће другостепени суд по службеној дужности испитати све кривичне санкције, то је другостепени суд испитао правилност и законитост изречене мере безбедности из члана 87 КЗ, па је нашао да је иста, као кривична санкција, у смислу одредбе члана 4 став 1 КЗ, правилно изречена, сходно одредби члана 348 став 6 КЗ и оправдава сврху мера безбедности,

прописану одредбом члана 78 КЗ, а то је да се отклоне стања или услови који могу бити од утицаја да учинилац убудуће не врши кривична дела.

Са изнетих разлога, Апелациони суд је на основу одредбе члана 457 ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Радица Карић с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић с.р.